

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

KATEDRA LINGWISTYKI STOSOWANEJ
INSTYTUT NEOFILOLOGII
KOLEGIUM NAUK HUMANISTYCZNYCH
UNIwersytet RZESZOWSKI
(RZESZÓW, POLSKA)

FILOZOFICKÁ FAKULTA
PALACKÝ UNIVERSITY OLOMOUC
(OLOMOUC, ČESKÁ REPUBLIKA)

ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

17 листопада 2023 року

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

KATEDRA LINGWISTYKI STOSOWANEJ
INSTYTUT NEOFILOLOGII
KOLEGIUM NAUK HUMANISTYCZNYCH
UNIWERSYTET RZESZOWSKI
(RZESZÓW, POLSKA)

FILOZOFICKÁ FAKULTA
PALACKÝ UNIVERSITY OLMOUC
(OLOMOUC, ČESKÁ REPUBLIKA)

ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ

VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

17 листопада 2023 року

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2023

УДК 81'37
П 78

Проблеми лінгвістичної семантики: VIII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (17 листопада 2023 року).
П 78 Збірник матеріалів. Рівне: РДГУ, 2023. 141 с.

The Problems of Linguistic Semantics: The 8th International Scientific and Practical Internet Conference (November 17, 2023). The Collection of Conference Proceedings. Rivne: RSUH, 2023. 141 p.

У збірнику матеріалів VIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми лінгвістичної семантики» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем лінгвістичної семантики: когнітивної та культурної семантики, зіставної семантики, фонетичної, лексичної та граматичної семантики, семантики і прагматики мовних одиниць, семантики тексту і дискурсу, семантики і перекладу.

The Collection of Conference Proceedings «The Problems of Linguistic Semantics» focuses on the topical issues of Linguistic Semantics: Cognitive and Cultural Semantics, Contrastive Semantics, Phonetic, Lexical and Grammatical Semantics, Semantics and Pragmatics of Linguistic Items, Semantics of Text and Discourse, Semantics and Translation.

УДК 81'37

Редакційна колегія:

Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.

Відповідальний редактор – **Кучма Т.В.**, канд. філол. наук, доцент.

Члени редакційної колегії:

Павлова О.І., канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Константинова О.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол. наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**, канд. філол. наук, доцент; **Чеберяк А.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Станіславчук Н.І.**, доктор філософії, старш. викладач

Рекомендовано до друку Вченою радою

Рівненського державного гуманітарного університету

(протокол № 11 від 26.10.2023 р.)

©Автори публікацій, 2023

©Рівненський державний гуманітарний університет, 2023

ЗМІСТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

АРХАНГЕЛЬСЬКА А.М.	НОВІТНІ НАЙМЕНУВАННЯ ОСІБ ЖІНОЧОЇ СТАТІ: МІЖ УЗУСОМ І НОРМОЮ	6
СІРАНЧУК Н.М.	ПРИНЦИП ГРАДАЦІЙНОСТІ ЯК МЕТОДИЧНИЙ ПРИНЦИП ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	9
БІСОВЕЦЬКА Л.А., СУРЖУК Т.Б.	ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІН ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ СЛОВА НА ЗАНЯТТЯХ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	13
КАЛІНІЧЕНКО М.М.	LANGUAGE BARRIERS IN THE VIRTUAL CLASSROOM: STRATEGIES FOR ENHANCING COMMUNICATION IN REMOTE ENGLISH INSTRUCTION FOR CHINESE MASTER'S STUDENTS	16
ПАВЛОВА О.І.	ТЕРМІНОЗНАВСТВО В УКРАЇНІ СЬОГОДНІ	20
СТАНІСЛАВЧУК Н.І.	ФОРМУВАННЯ ЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-ФІЛОЛОГІВ В СИСТЕМІ ПОЗААУДИТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	23
БОНДАРЕЦЬ Ю.Ю.	РЕФЛЕКСІЯ – ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	27
ОСТАПЧУК Т.А.	ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ СИНТАКСИСУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	28
ДАВИДЮК В.Ю.	СЕМАНТИКА ВИВЧЕННЯ ДІЄСЛОВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	30
КОНДРАТЮК Н.В.	ТЕРМІНОЗНАВСТВО: НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ І НАУКОВІ ШКОЛИ	34
MARENTSCHOUK Y. РИБЧАК Л.Я.	LINGUISTIQUE COGNITIVE ET SÉMANTIQUE ВИВЧЕННЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ СЛОВА У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	36 39

ПРОБЛЕМИ КОГНІТИВНОЇ ТА КУЛЬТУРНОЇ СЕМАНТИКИ

DEMENCHUK O.	SEMANTIC SHIFT STRATEGIES OF VERBS OF SMELL EMISSION IN THE POLISH AND UKRAINIAN LANGUAGES	43
СЕРБІН О.В., ГОЛУБОВСЬКА Ю.О.	МОДАЛЬНІСТЬ ЯК ГРАМАТИЧНА ТА СЕМАНТИЧНА КАТЕГОРІЯ В ІНТЕРНЕТ-МЕТАФОРІ ВОЄННОГО ЧАСУ	46
DEMENCHUK D.	KONCEPT <i>NIERÓWNOŚĆ PŁCI NA RYNKU PRACY</i> W UJĘCIU SOCJOLINGWISTYCZNYM	57

ПРОБЛЕМИ ЗІСТАВНОЇ СЕМАНТИКИ

МІЗІН К.І.	БАГАТОВИМІРНІСТЬ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ «ГОРДІСТЬ» ЯК ПІДҐРУНТЯ ЙОГО КРОС-КУЛЬТУРНОГО ВАРІЮВАННЯ	60
КІНАЩУК А.В.	СПЕЦИФІКАТОРИ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ПРЕДИКАТИВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВИЯВУ ІРРАЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ В АНГЛІЙСЬКІЙ, НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	63

ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА І ГРАМАТИЧНА СЕМАНТИКА

АЛАДЬКО Д.О.	ОПИС ВІДНОСИН МІЖ ЛЮДЬМИ ЗАСОБАМИ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З НАЗВОЮ ЧАСТИНИ ТІЛА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	68
ЗАЛУЖНА О.О., КАЗЕМІРОВА А.С.	ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ТА СТРУКТУРНО- МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НОМІНАЦІЙ ЮВЕЛІРНИХ ПРИКРАС В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	72
ОРЕЛ І.І.	ВЕРБАЛІЗАЦІЯ СТЕРЕОТИПНОГО ПОНЯТТЯ <i>ORDNUNG</i> У НІМЕЦЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ	75
ТАРАСЮК Н.Ю.	СЛОВОВІРНА ПАРАДИГМА ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ ЯК МОВНО-КОМУНІКАТИВНИЙ ПРОДУКТ У СИСТЕМІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	78
ЧЕРКАС О.О.	ЖАРГОН І СЛЕНГ: ТОЧКИ ДОТИКУ	81

СЕМАНТИКА І ПРАГМАТИКА МОВНИХ ОДИНИЦЬ

МАТВИЄЄВА S.	SEMANTIC TRANSFORMATION OF ENGLISH TERMS FOR MIGRANTS: ILLEGAL, IRREGULAR, OR UNDOCUMENTED?	84
СОЛОВЙОВА Л.Ф.	МЕТАФОРИЧНА КОМПОЗИЦІЯ СУЧАСНИХ АНГЛІЙСЬКИХ ДІЄСЛІВ	87
БОЛОТНЮК Н.А.	ОПИС ПОВЕДІНКИ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З НАЗВОЮ ЧАСТИНИ ТІЛА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	90
СИВОРИГ Н.В.	ФРАЗЕОЛОГІЗМИ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ВИЗНАЧЕННЯ, ПІДХОДИ, КЛАСИФІКАЦІЇ	94

СЕМАНТИКА ТЕКСТУ І ДИСКУРСУ

ЗАЛУЖНА О.О., КОЛІСНИК Д.О.	ЛЕКСИЧНІ ТА ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ У ЛІТЕРАТУРНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ЛЮСІ МОД МОНТГОМЕРІ «ЕНН ІЗ ЗЕЛЕНИХ ДАХІВ»)	98
--	--	----

VIII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція
«ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИЧНОЇ СЕМАНТИКИ»

КОНСТАНТИНОВА О.В.	СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ ІРОНІЇ В РОМАНІ Ш. БАЙЗЕЛЛА «ЩОДЕННИК КНИГАРЯ»	101
КУЧМА Т.В.	АМБІВАЛЕНТНІСТЬ ПОНЯТТЯ <i>GUTE HEXE</i> (ДОБРА ЧАКЛУНКА) У ПОВІСТІ О. ПРОЙСЛЕРА «МАЛА БАБА ЯГА» ЯК ПРИЧИНА КОМУНІКАТИВНОГО БАР'ЄРА	104
ЧЕБЕРЯК А.М.	ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПАРЦЕЛЯЦІЇ У ПОЛІТИЧНОМУ ТЕКСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ПРОМОВ В. ЗЕЛЕНСЬКОГО)	108
ЖАЛКО Д.Д.	ДИСКУРС-АНАЛІЗ І ПІДХОДИ ДО ЙОГО РОЗУМІННЯ	111
КОВЕРДА А.О.	ГЕНЕРАЛЬНИЙ РЕГІОНАЛЬНО АНОТОВАНИЙ КОРПУС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ Й ДОСТОВІРНІСТЬ ЙОГО ПОШУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ	114
ДРОЗД Д.С.	МОВНІ ЗАСОБИ ВТІЛЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ У ШЛЮБНИХ ОГОЛОШЕННЯХ	115
КОЛОМІЄЦЬ Н.М.	ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ МАРКЕТИНГОВОГО ДИСКУРСУ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМИ-КОНКОРДАНСУ ANTCONC 4.0	119
ПАВЛІВ А.А.	СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЗНОСТІ У ПРОМОВАХ АМЕРИКАНСЬКИХ ПРЕЗИДЕНТІВ (НА МАТЕРІАЛІ ІНАВГУРАЦІЙНОЇ ПРОМОВИ ДЖО БАЙДЕНА)	123
СЕМАНТИКА І ПЕРЕКЛАД		
СІЄСЛІК В., ІВАНОВСКА В., КАПРАНОВ У.	ISO 18587:2017 STANDARD: NECESSITY OR REALITY?	126
ЛЕМІШ Н.Є.	У ТОМУ ЧИСЛІ: ЕТИМОЛОГІЯ, СЕМАНТИКА, ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ	129
РАЗУМНА К.А.	ТРАНСКОДУВАННЯ ЯК СПОСІБ ВІДТВОРЕННЯ КУЛЬТУРНО-СПЕЦИФІЧНОЇ ЛЕКСИКИ У НЕХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ	132
СЕВАСТЮК М.І.	ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ КОНФРОНТАЦІЇ У ПОЛІТИЧНОМУ ПЕРЕКЛАДІ: ЕМОЦІЙНО-МОТИВАЦІЙНИЙ АСПЕКТ	134
TASAZH V.	GRAMMATICAL TRANSFORMATIONS IN THE TRANSLATION OF SLANG IN CINEMATIC DISCOURSE	137

запишіть речення, вкажіть їх вид, подумайте над смисловими зв'язками між частинами складного речення. Прокоментуйте вибір розділових знаків. Чи легко бути добрим? Чи вважаєте ви себе простою людиною? Чи здатна на благородні вчинки проста людина?

Лінгвокультурологічна дослідницька робота «Традиції моєї родини». Приклади завдань: Використайте у творі прості речення, ускладнені звертаннями, вставними словами, однорідними членами речення.

Створення лінгвокультурологічного портрета героїні твору, складання родовідного дерева, есе-роздуму з використанням різних видів речень за будовою, за складом граматичної основи на уроці позакласного читання з української літератури.

Лінгвокультурологічні підходи у викладанні української мови та літератури сприяють розвитку глибшої роботи над словом, формують культуромовну особистість, збагачують словниковий запас через засвоєння національної лексики, нагадують про те, що мова не лише засіб пізнання навколишнього світу, але й культурний код нації.

Список використаних джерел:

- Кісь, Р. (2002). *Мова, думка, і культурна реальність (від Олександра Потебні до гіпотези мовного релятивізму)*. Львів: Літопис.
Потебня, О.О. (1985). *Естетика і поетика слова*. Київ: Мистецтво.

УДК 373.3.016:811.161.2'367.625

Давидюк В.Ю., магістрантка
Рівненський державний гуманітарний університет
(Рівне, Україна)

СЕМАНТИКА ВИВЧЕННЯ ДІСЛОВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Нова українська школа являє собою осередок вивчення загальноосвітніх предметів, основним складником якої є діяльність. Вивчення курсу «Рідна мова» є одним зі складників усього педагогічного процесу школярів. Адже такий курс виробляє в учнів початкової школи певне коло вмінь, що є запорукою формування базових знань для інших предметів. На уроках «Рідної мови» учні розвивають навички усного мовлення, учаться за допомогою слів, словосполучень, речень будувати зв'язні висловлювання. Слушною щодо цього є думка що «мова є не тільки окремим навчальним

предметом, а й виступає основним засобом опанування всіх інших шкільних дисциплін» (Пентилюк, 1997, с. 352).

Розгорнувши будь-який підручник з української мови для 1-4 класів, спостерігаємо тенденцію опрацювання окремих граматичних категорій кожної частини мови, що є закономірним процесом. Морфологія як розділ української мови вміщує 10 частин – 6 самостійних, 3 службових і вигук. Вивчення самостійних частин мови характеризується тим, що основну увагу приділено слову як носію лексичного, граматичного та синтаксичного значень. Тому вивчення дієслова в цьому аспекті є основним шляхом для оволодіння школярами таких розділів, як фонетика, лексика, морфологія, синтаксис у процесі письмової та мовленнєвої діяльності.

Як зазначав методист Олександр Пархоменко (Пархоменко, 1997, с. 45), «дієслово – це найгнучкіша частина мови, яка має величезну кількість граматичних форм, що з успіхом можуть замінювати одна одну. Все це дає можливість проведення лексико-граматичної роботи». Тому робота із граматичними категоріями дієслова забезпечує низку таких завдань (Державний стандарт початкової освіти, 2018, с. 168–169):

- розширення уявлення учнів про лексичне значення дієслів;
- удосконалення уміння влучно добирати дієслова для передачі своєї думки;
- формування початкових уявлень про основні граматичні категорії дієслова;
- вироблення навичок правопису.

Окрім того, вивчення дієслова в початкових класах, і не тільки, розглядають у контексті лексикології. Кожен учень знає, що лексикологія – це наука про словниковий склад мови. Аби поповнювати свій лексичний запас слів, провідні фахівці вивчення частин мови в НУШ особливу увагу звертають на засвоєння нових слів чи нових значень уже відомих учням слів; розуміння розбіжності між антонімами та синонімами; заміна діалектизмів на літературні відповідники тощо.

Виконання різного роду вправ дає змогу простежити вживання видо-часових форм як засобу зв'язності тексту. На думку Т. Форостюк (Форостюк, 2017, с. 475), вивчення формальних ознак дієслова поглиблює знання учнів про значення цієї частини мови, сприяє розвитку абстрактного мислення. Доцільно, що в початковій школі вивчення цієї частини мови зводиться до правопису форм, розуміння сутності дієслова та спрощеного варіанту уявлення про граматичні

категорії. Проте вивчення дієслова як частини мови під час першого року навчання зводиться до розуміння дієслова як дії та зв'язок його з іменниками. Далі школярам подають складнішу інформацію, базуючись на знаннях першого класу. Пропонуємо розглянути методикку вивчення дієслова у початковій школі НУШ.

У 1 класі учні ознайомлюються з дієсловами, вивчають, на які питання відповідає частина мови (що робить? або що роблять?). Це дозволяє відшукати дієслово в реченні, поставивши до нього питання. Окрім того, першокласники визначають можливих виконавців перелічених дій. Відтак в учнів формується розуміння зв'язку з іншими частинами мови, зокрема іменником та займенником. З огляду на це, в першому класі ще не освоюють матеріал граматичних категорій.

У 2 класі учні вивчають універсальне визнання про дієслово, яким можна керуватися упродовж усіх років навчання. Тож дієслова – це слова, що означають дії осіб і предметів, відповідають на питання що робити?, що робить?, що роблять?, що робив?, що буде робити?. Річ у тому, що ці запитання є передумовою переходу та успішного освоєння знань про такі граматичні категорії дієслова як часові форми дієслова й форми однини/множини. Також другокласники вчаться ставити питання до різних часових та особових форм дієслова, змінюють форми дієслів, орієнтуючись на кількість виконавців за зразком «один – багато», спостерігають за дієсловами, близькими й протилежними за значенням, складають речення з різними формами дієслів за поставленими питаннями.

Завдання третього класу – формування поняття «дієслово як частина мови». Учитель знайомить школярів із часовими формами дієслова, з числами та родами. Якщо до третього класу ми розглядали просто дієслово у зв'язку із іменником. У третьому класі учні знайомляться із зміною дієслів за часами (теперішній, минулий, майбутній), числами й родами (в минулому часі), визначення часу за питаннями, усвідомлення специфіки неозначеної форми дієслова.

Робота з дієсловом у четвертому класі становить узагальнення усього вивченого упродовж трьох років. Важливо, що дієслово як і будь-яка інша самостійна частина мови, має лексичне значення. Тракткування лексичного значення слів для початківців не є новим. Однак дозволить простежити нерозривний зв'язок між питанням і дієсловом. Новинкою вивчення граматичних категорій дієслова є дієвідмінювання дієслів. Особливо важливо проговорити кожному особу дієслова, проставити усі закінчення, щоб учні розуміли різницю. Так

четвертокласники починають свідомо вживати дієслова в різних часових формах, працюють із текстами, у яких дієслова в неозначеній формі замінюються в різних часових формах або одні часові форми замінюються іншими, усвідомлюють правопис особових закінчень дієслів I та II дієвідмін.

Сучасні тенденції навчання рухаються у векторі компетентнісно-орієнтованого навчання, що являє собою розвиток в особистості життєво важливих компетентностей, що може дати людині той чи той предмет. Вивчення дієслова саме за такою послідовністю допоможе учням сформувати початкове уявлення про дієслово як частину мови; розвинути вміння свідомо вживати дієслова в усному і писемному мовленні; виробити навички правопису особових закінчень найбільш уживаних дієслів I та II дієвідмін. Окрім того, такий підхід зорієнтований на комунікативний аспект.

Оскільки навчання рідної мови спирається на низку загальнодидактичних принципів – науковість, доступність, наочність, систематичність та послідовність (Зінченко, Коваленко, 2015, с. 10). Принцип наочності, тобто дієслова «в дії» можна зобразити завдяки руховій активності: пробіжка, зарядка, фізкультхвилинка, тренування тощо.

Отже, методика навчання знання про дієслово як частину мови успішно застосовується учнями на практиці у тому випадку, якщо вони засвоїли суттєві ознаки, що складають сукупність поняття, уміють виявити ці ознаки у частковому явищі, виконуючи у визначеній послідовності розумові операції. Все це забезпечує цілеспрямовану, гармонійну роботу, яка полягає у вивченні певної системи шляхом усвідомлення лексичного та семантичного значення слова, його синтаксичної ролі.

Список використаних джерел:

- Державний стандарт початкової освіти.* (2018). URL: <http://dano.dp.ua/attachments/article/303/Державний%20стандарт%20початкової%20освіти.pdf> (дата звернення: 30.10.2023 р.).
- Зінченко, Н., & Коваленко, Н. (2015). Дієслово як частина мови. *Початкова школа, 4*, 16-18.
- Пархоменко, О. (1997). Методика роботи над словом, текстом на уроках читання. *Початкова школа, 7*, 44-48.
- Пентиліук, М. (1997). Основні аспекти навчання рідної мови. *Початкова школа, 4*, 10-12.
- Форостюк, Т. (2017). Розвиток пізнавальної активності молодших школярів на уроках української мови засобами проблемних завдань і дидактичної гри. *Молодий вчений, 4* (44).

УДК 81'373

Кондратюк Н.В., магістрантка
Рівненський державний гуманітарний університет
(Рівне, Україна)

ТЕРМІНОЗНАВСТВО: НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ І НАУКОВІ ШКОЛИ

Загальновідомо, що термінознавство як мовознавча наука виникла у 30-ті роки ХХ століття. Основоположниками цієї науки були австрійський науковець Ойген Вюстер і російський термінознавець Дмитро Лотте, які опублікували свої перші термінологічні праці в 1930 р. Розуміння термінознавства як самостійної науки є здобутком сьогодення, однак тривалий час воно було інакшим. Спочатку термінологія будь-якої мови вивчалась у рамках лексикології. І лише в 60-70-х роках минулого століття ця наука стала самостійною зі своїми власними предметом, завданнями та методами дослідження. Наявність окремої науки про терміни вже не викликає заперечень, більше того в її межах розвиваються самостійні напрямки і різні національні наукові школи.

Термінознавство – це комплексна науково-прикладна дисципліна, предметом якої є терміни та їхні сукупності (термінології й терміносистеми), а також закономірності складання, конструювання, функціонування й використання цих сукупностей (Лейчик, 2006, с. 21).

У цей час у термінознавстві виокремився ряд самостійних напрямків дослідження.

Теоретичне термінознавство займається аналізом змістової, формальної та функціональної структури окремих термінів та їхніх сукупностей.

Практичне термінознавство досліджує питання отримання й використання результатів термінологічної діяльності, тобто словників, стандартів і термінологічних банків даних (Лейчик, 2006, с. 19).

Загальне термінознавство вивчає властивості, проблеми та процеси, які пов'язані з спеціальною лексикою взагалі, а галузеве термінознавство досліджує спеціальну лексику окремих галузей науки і техніки та конкретних мов (Білозерська, Возненко, Радецька, 2010, с. 15).

Діахронічне, або історичне термінознавство, досліджує питання формування і розвитку сукупностей термінів залежно від формування